

Egy kicu, egy vágás, egy győzelem

Hogy kinek mi jut eszébe egy hangos kiabálásról (kicuról), az egyénenként változó lehet, függhet az érdeklődési körtől vagy épp akár a pillanatnyi lelkiállapottól is.

De aki április 9. és 11. között kilátogatott a Főnix Csarnokba, és megtekintette a 23. Kendo Európa-bajnokságot, az már el tudja képzelni, mit jelent egy teli torokból jövő, hatalmas, igazi kicu. Végigfut az ember hátán a hideg, amikor hallja a versenyzők hangját, és beleremeg egy-egy erősebb ütésbe.

A kendo alapját ugyanis a fejre, kézre, hasra mért vágások, illetve a torokszúrások jelentik. A támadó eszköz a bambuszkard (shinai), mely 4 csiszolt bambuszszálból áll, amit egy erős bőrszerelék tart össze. Minden támadást a versenyzők folyamatos, dinamikus kicujai kísérnek, valamint minden vágás nevét hangosan jelzik (men, kote, do, cuki). A balesetek elkerülése érdekében különleges védőfelszerelést öltenek magukra a harcosok, melynek részei a men (a vállat és a torkot védő sisak), a kote (védőkesztyű), a tare (ami a csípőt és az altestet védi), valamint a do (a mellvért).

Ez a nőiesnek nem mondható sport közel 500 éve él a hagyományok között. Mint oly sok küzdősport, ez is Japánból indult hódító útjára, és lassan „megfertőzte” az egész világot. Éppen ezért jöhetett létre az a kendo Európa-bajnokság, melyen közel 600 harcos mérte össze tudását.

A 3 napos programsorozat keretein belül rendezték meg a japán kulturális napokat is: az érdeklődők kipróbálhatták az igaz japán sushit, eredeti teaceremónián vehettek részt, illetve meghallgathatták a Magyarországon egyedülálló Kiyó- Kito Taiko japándob-csoport bemutatóját is.

Aki igazán vállalkozó szellemű volt, még egy igazi kendo felszerelést is magára ölthetett, és az alapütésekkel, az alaptechnikával is megismerkedhetett.

Halász Nóra 11. B